

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

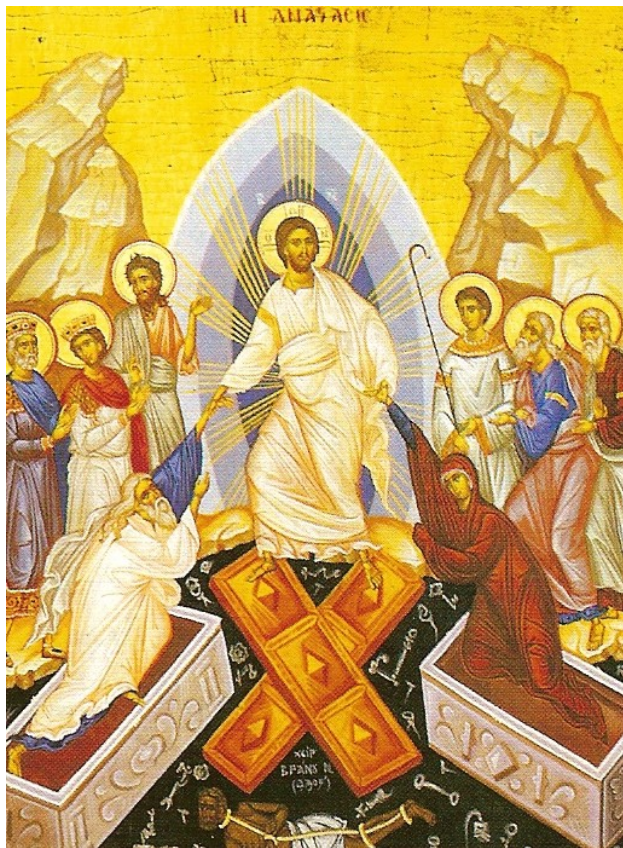
ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟ ΤΡΙΤΟ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΣΗΜΕΙΟ ΕΠΑΦΗΣ

- Χριστός Άνέστη, παιδιά!
- Άληθώς Άνέστη!

Τί μεγάλη, τί ώραία είναι, παιδιά μου, αυτή ή χαρά, πού λάμπει σήμερα στά μάτια σας καί είναι ζωγραφισμένη στά πρόσωπά σας! Ναι, ό Χριστός άνέστη, όπως ψάλαμε καί στήν προσευχή μας. Ή καρδιά μας χτυπά πανηγυρίζοντας σάν νά έχει κι αυτή μέσα της μιά καμπάνα αναστάσιμη. Καί μέ τέτοια χαρά μου φαίνεται σήμερα τό Κατηχητικό μας τόσο ώραίο, τόσο γελαστό, σάν άνθισμένο άνοιξιάνικο περιβόλι.

Ό Χριστός, παιδιά, αναστήθηκε! Ή καταδίκη, ή Σταύρωση καί ή Ταφή του Χριστού, καθώς καί ή φρούρηση του τάφου του, έγιναν όπως άκριβώς ήθελαν καί είχαν σχεδιάσει εκείνοι πού έπεδίωκαν τήν έξαφάνιση του Ίδιου καί του Εύαγγελίου του. Μάταια όμως όλα όσα έκαναν! Γιατί ό Χριστός αναστήθηκε!

Άς θυμηθούμε μαζί μερικά από τά χαρμόσυνα γεγονότα, πού έχουν σχέση μέ τήν Άνάστασή Του.

ΔΙΗΓΗΣΗ

Ό Κύριος ήταν πλέον νεκρός. Καί ό εύσεβής Ίωσήφ από τήν Άριμαθαία, πήρε τήν άδεια από τόν Πιλάτο καί μαζί μέ τόν Νικόδημο κατέβασαν τό σώμα του Ίησοϋ από τόν σταυρό. Τό τύλιξαν σ' ένα άκριβό σεντόνι καί τό έβαλαν σ' ένα καινούργιο μνήμα.

Ή ταφή του Ίησοϋ έγινε τό άπόγευμα τής Μεγάλης Παρασκευής. Τήν άλλη μέρα τό πρωί, τό Μεγάλο Σάββατο, μερικές γυναίκες πού άκολουθούσαν τόν Ίησοϋ, μέ έπικεφαλής τήν Μαρία τήν Μαγδαληνή πήγαν καί άγόρασαν άρώματα για νά άλείψουν τό σώμα του Ίησοϋ, σύμφωνα μέ τά ιουδαϊκά έθιμα.

Κι επειδή δέν μπορούσαν νά έπισκεφθούν τόν τάφο τήν ήμέρα εκείνη, γιατί τό Σάββατο ήταν ήμέρα άργίας για τούς Έβραίους, αποφάσισαν νά σηκωθούν πολύ πρωί τήν επόμενη ήμέρα για νά εκτελέσουν τό ιερό καθήκον τους.

Τήν άλλη ήμέρα λοιπόν, τήν Κυριακή, τήν πρώτη ήμέρα τής έβδομάδας, πολύ πρωί, πριν τήν ανατολή του ήλιου, ξεκίνησαν για τό μνημείο. Ό πόθος τους ήταν βαθύς, πού φλόγιζε τήν ψυχή τους καί δέν άφηνε νά υπολογίζουν κινδύνους. Ούτε Ρωμαίους κατακτητές. Βιάζονταν νά προσφέρουν στον νεκρό πιά Διδάσκαλό τους τήν στερνή προσφορά τους: Μύρα εύγνωμοσύνης καί λατρείας.

Καθώς όμως προχωρούσαν θυμήθηκαν ότι ή είσοδος του μνημείου είχε κλεισθεί μέ μιά μεγάλη πέτρα. Ή πρώτη αυτή δυσκολία άρχισε νά τούς σφίγγει τήν καρδιά. Όλες ήταν άνήσυχες καί έλεγαν: «Ποιός θα μας κυλίσει τόν λίθο από τήν είσοδο του μνημείου;». Όμως δέν σταμάτησαν. Ή πίστη τους έδινε κουράγιο καί προχωρούσαν. Καί ή άμοιβή ήρθε άμέσως! Ό πόθος τους ό άγιος βραβεύτηκε! Καί πώς; Όταν έφθασαν στο χώρο του μνημείου έμειναν έκθαμβες. Τό μεγάλο λιθάρι είχε μετακινηθεί από τήν θέση του καί ή είσοδος του τάφου ήταν έλεύθερη! Προχώρησαν σιγά-σιγά καί μπήκαν μέσα στο μνημείο.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟ ΤΡΙΤΟ

Καί τότε ή έκπληξη τους κορυφώθηκε: Τό σῶμα τοῦ Κυρίου ἔλειπε καί ὁ τάφος ἦταν ἀδειανός! Τότε σκέφθηκαν, ὅτι πρέπει νά εἰδοποιήσουν ἀμέσως τοὺς Μαθητές τοῦ Χριστοῦ. Ἡ μία λοιπόν ἀπό αὐτές, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, ἔτρεξε νά τοὺς εἰδοποιήσει, ἐνῶ οἱ ἄλλες ἔμειναν ἐκεῖ, κοντά στόν τάφο, γεμάτες σκέψεις καί ἀνησυχίες. Τί ἄραγε εἶχε συμβεῖ; Δέν μπορούσαν νά βροῦν καμμιά ἐξήγηση.

Δέν πέρασαν ὅμως παρά λίγες μόνο στιγμές ἀπορίας καί ἀνησυχίας καί νά, φάνηκαν μπροστά τους δύο φωτεινοὶ Ἄγγελοι. Οἱ εὐλαβεῖς γυναῖκες γονάτισαν καί τοὺς προσκύνησαν. Τότε οἱ Ἄγγελοι τοὺς εἶπαν: «Τί ζητᾶτε ἐδῶ στόν τόπο τῶν νεκρῶν, τόν ζωντανό Ἰησοῦ; Δέν βρίσκεται ἐδῶ. Ἀναστήθηκε, ὅπως σᾶς εἶχε προαναγγεῖλει. Νά τό μέρος πού Τόν εἶχαν βάλει. Εἶναι ἀδειανό. Πηγαίετε γρήγορα νά πεῖτε στοὺς Μαθητές Του, πώς ὁ Κύριος ἀναστήθηκε καί θά Τόν συναντήσουν στή Γαλιλαία!»

Βιαστικές, μέ καρδιά, πού ξεχειλίζε ἀπό χαρά κι εὐτυχία, οἱ Μυροφόρες ἔτρεξαν πρὸς τοὺς Ἀποστόλους. Ὁ ἥλιος δέν εἶχε βγεῖ ἀκόμη. Κι ἐκεῖ, πρὸς τήν ἄκρη τοῦ κήπου, ἐνῶ ἔτρεχαν χαρούμενες εἶχαν μιὰ μεγάλη συνάντηση: Τόν ἴδιο τόν Χριστό! Καί τότε ἀκουστήκε ἡ φωνή Του: «Χαίρετε! Μή φαβᾶστε! Πηγαίετε στοὺς ἀδελφούς μου καί πεῖτε τους, ὅτι τοὺς περιμένω νά τοὺς δῶ στή Γαλιλαία».

Οἱ Μαθήτριες ἔπασαν καί προσκύνησαν στά πόδια τοῦ Χριστοῦ καί ἔπειτα τρέχοντας, μέ πόδια πού πετοῦσαν, κατευθύνθηκαν πρὸς τό σπιτί, πού ἔμειναν κρυμμένοι οἱ Μαθητές τοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, ἀφοῦ εἰδοποίησε τοὺς Μαθητές, γύρισε ξανά στό μνημεῖο. Ἐκεῖ ὅμως δέν βρῆκε τίς ἄλλες Μαθήτριες, διότι αὐτές εἶχαν φύγει, ὅπως εἶπαμε προηγουμένως. Γί αὐτό, κάθησε μόνη της ἐκεῖ, δίπλα στόν τάφο καί ἄρχισε νά κλαίει....Καθώς ὅμως ἔκλαιγε εἶδε κι αὐτή δύο λευκοφορεμένους Ἄγγελους νά κάθονται μέσα στόν τάφο. «Γυναῖκα, γιατί κλαῖς;» τῆς εἶπαν. Κι ἐκείνη ἀπάντησε: «Κλαίω, γιατί πῆραν τόν Κύριό μου ἀπό ἐδῶ καί δέν ξέρω πού πῆγαν τό σῶμα του!»

Μόλις ὅμως εἶπε αὐτά τά λόγια, πρόσεξε κάποιον νά στέκεται δίπλα της. Ἦταν ὁ Ἰησοῦς! Ἡ Μαγδαληνή ὅμως δέν εἶχε καταλάβει ὅτι ἦταν ὁ Κύριος. Νόμισε ὅτι ἦταν ὁ κηπουρός τῆς περιοχῆς, γι' αὐτό καί τοῦ εἶπε: «Κύριε, ἂν ἐσύ μετέθεσες κάπου ἄλλοῦ τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, πές μου, σέ παρακαλῶ, πού τό ἔβαλες κι ἐγώ θά πάω ἐκεῖ νά τό πάρω».

Κι Ἐκεῖνος τῆς ἀπάντησε μέ γλυκό καί τρυφερό τρόπο: «Μαρία!» Ἐκείνη τότε Τόν ἀναγνώρισε. «Διδάσκαλέ μου» εἶπε, Τόν προσκύνησε κι ἄπλωσε τά χέρια της πρὸς Αὐτόν. «Μή μ' ἀγγίζεις! Πήγαινε στοὺς ἀδελφούς μου ν' ἀναγγεῖλεις τήν Ἀνάστασή μου» τῆς ἀπάντησε ὁ Κύριος!

Καί ἡ Μαγδαληνή, σάν χαρούμενο πουλί, ἔτρεξε νά ἀναγγεῖλει τό χαρμόσυνο γεγονός!

Ἔτσι, παιδιά, ἀπό στόμα σέ στόμα ἄρχισε πιά νά γίνεται γνωστό τό μεγάλο καί συγκλονιστικό γεγονός, ὅτι ὁ Χριστός ἀναστήθηκε!

Ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει τίς Μυροφόρες, τίς ἅγιες αὐτές γυναῖκες, τήν δεύτερη Κυριακή μετά τό Πάσχα!

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ - ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Οἱ Μυροφόρες, παιδιά, ἀξιώθηκαν νά συναντήσουν καί νά δοῦν τόν ἀναστημένο Χριστό, γιατί Τόν ἀγαποῦσαν μέ ὅλη τους τήν καρδιά! Αὐτό τί σημαίνει γιά μᾶς;

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟ ΤΡΙΤΟ

(Ότι κάθε άνθρωπος, αν αγαπάει τον Χριστό, μπορεί να Τόν συναντήσει!) Και πώς; (Όταν πιστεύουμε σ' Αυτόν και στη δύναμή Του και Τόν αισθανόμαστε δίπλα μας βοηθό και παρηγοριά σε κάθε ευχάριστη ή δυσάρεστη στιγμή της ζωής μας).

Σκεφθήκατε ποτέ ότι όλη αυτή την αιώνια τιμή και δόξα που απέκτησαν οι Μυροφόρες θα την έχαναν αν σταματούσαν στο αγωνιώδες εκείνο ερώτημα: «Ποιός θα μās κυλίσει τον λίθο από την είσοδο του μνημείου»; (Ναι....) Και τί συμπέρασμα βγάλατε; (Πώς στη ζωή μας θα βρεθούν πολλά εμπόδια. Δέ θα είναι βέβαια πλάκες και βράχοι, αλλά ίσως να είναι κάποια δειλία φυσική..., μερικά έλαττώματα..., κάποιο πάθος...) Πώς λοιπόν πρέπει να τα αντιμετωπίσετε αυτά; (Μέ σταθερή και ακλόνητη απόφαση. Μέ θέληση, που θα τη δυναμώνει ή φλογερή αγάπη σας προς τον αναστημένο Χριστό!)

Τι σημασία έχει για μās, παιδιά, η Ανάσταση του Χριστού, που ονομάζεται και Πάσχα; (Η λέξη Πάσχα σημαίνει πέραςμα. Για τους Ισραηλίτες σήμαινε το πέραςμά τους, με τη βοήθεια του Θεού, μέσα από την Έρυθρά Θάλασσα και την απελευθέρωσή τους από τους Αιγυπτίους, στους οποίους ήταν δούλοι. Για μās τους Χριστιανούς Πάσχα σημαίνει το πέραςμα από τον θάνατο στη ζωή, τη χαρά και την έλπίδα. Γιατί ο Χριστός δέχτηκε να σταυρωθεί, για να νικήσει το θάνατο με την Ανάστασή Του. Κι αφού αναστήθηκε ο Χριστός, θα αναστηθούν κι όλοι οι νεκροί. Όσοι πέθαναν μέχρι τώρα κι όσοι θα πεθάνουν! Η Ανάσταση λοιπόν είναι ήλιος στη ζωή μας! Είναι χαρά! Εμείς είμαστε παιδιά του ζωντανού Χριστού! Πρέπει να το διαλαλούμε και να μη ντρεπόμαστε!)

Οι Μυροφόρες, αφού συνάντησαν τον Χριστό, έτρεξαν να αναγγείλουν και στους άλλους, το χαρμόσυνο αυτό γεγονός. Έγιναν αγγελιαφόροι της Αναστάσεως! (Εμείς πώς μπορούμε να γίνουμε αγγελιαφόροι της Αναστάσεως του Χριστού; (Λέγοντας τις ημέρες της Αναστάσεως αντί άλλου χαιρετισμού το «Χριστός Ανέστη», «Αληθώς Ανέστη»). Και πώς αλλιώς; (Όταν επισκεφθούμε κάποιους ανθρώπους που έχουν προβλήματα, όπως τους αρρώστους, τους πτωχούς, ανθρώπους που θρηνούν το θάνατο κάποιου δικού τους... και τους ποῦμε το «Χριστός Ανέστη», τους προσφέρουμε κόκκινα αυγά, τους τραγουδήσουμε. Μέ ένα γράμμα ή με μιά κάρτα, με τα όποια μπορούμε να ποῦμε το «Χριστός Ανέστη» και άλλες ευχές στους ξενητεμένους συγγενείς και φίλους μας.....)

ΣΥΝΘΗΜΑ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΣΤΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΜΑΖΙ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΗΘΗΚΑΜΕ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ ΜΙΑΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑΣ ΖΩΗΣ!

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας και τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἡμετέροις. (γ)

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τον μόνον ἀναμάρτητον. Τόν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν και τήν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν και δοξάζομεν. Σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τό ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τήν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. Ἴδου γάρ ἦλθε διά τοῦ σταυροῦ χαρά ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. Διά παντός εὐλογοῦντες τόν Κύριον, ὑμνοῦμεν τήν ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γάρ ὑπομείνας δί' ἡμᾶς, θανάτω θάνατον ὤλεσεν.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπό τοῦ τάφου καθῶς προεῖπεν ἔδωκεν ἡμῖν τήν αἰώνιον ζωήν και μέγα ἔλεος.

Βοηθήματα: «Τά παιδιά στό Χριστό», «Ὁ ὁμορφος κόσμος τοῦ Θεοῦ», «Βόσκει τά ἀρνία μου», «Ἀπό τό Φῶς τοῦ Εὐαγγελίου», «Τά Ἀποστολικά και Εὐαγγελικά ἀναγνώσματα τῶν Κυριακῶν, Τεῦχος Α'», «Στή σκέπη Του».